

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສິບແປດ

ຄຳເຕືອນຝ່າຍຄຳພະຍາກອນແກ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ:
ການພັນລະນາເຊີງສັນຍະລັກຂອງເຫດການໃນຍຸກສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger
2024-03-05

ເຈັດປີເຫຼັກຄຳເຕືອນນັບແຕ່ປີ 63 ຈົນເຖິງປີ 70 ທີ່ຖືກປະກາດໂດຍຊາຍຜູ້ທີ່ໄດ້
“ຂຶ້ນລົງຕາມຖະໜົນໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ປະກາດເຖິງຄວາມວິບັດທຳລັງຈະມາເຖິງເມືອງນັ້ນ,”
ໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍຄຳເຕືອນທີ່ຖືກໃຫ້ແກ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເປັນເວລາສາມປີເຄິ່ງ
ຄືກ່ອນອັນໝົດໃນພັນທະກົດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະຕໍ່ມາອີກສາມປີເຄິ່ງໃນພັນທະກົດຂອງພວກສາວົກ.
ບົດຄວາມກ່ອນໜ້າໄດ້ຊີ້ບອກແລ້ວວ່າ
ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມອາດຈະຖືກນຳມາໃຫ້ບັງເກີດໄດ້ຕັ້ງແຕ່ເວລາການຖືກຄົງໄວ້ເທິງກາງແຂນ
ຫຼັກມາໃນເວລາການເອົາຫີນຂວ້າງສະເຕຟາໂນ,
ແຕ່ຄວາມອົດທົນຍາວນານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອນການພິພາກສາຂອງພຣະອົງເໝືອນເມືອງ
ແລະປະຊາຊົນນັ້ນອອກໄປ.

“ແລະບໍ່ວ່າມັນຈະຕົກໃສ່ຜູ້ໃດ, ມັນກໍຈະບົດຜຸ້ນໃຫ້ແຫຼກເປັນຜົງ.” ປະຊາຊົນຜູ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ
ອີກບໍ່ດົນກໍຈະໄດ້ເຫັນນະຄອນແລະຊາດຂອງພວກເຂົາຖືກທຳລາຍ.
ສະຫງ່າລາສີຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຫັກທຳລາຍ ແລະກະຈັດກະຈາຍໄປດັ່ງຝຸ່ນຜົງຕ່ຳໜ້າລົມ.
ແລະສິ່ງໃດເປັນຕົວການທຳລາຍຊາວຢິວ? ກໍຄືຫີນນັ້ນເອງ ຊຶ່ງຖ້າພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເທິງມັນ
ມັນຄືຈະເປັນຄວາມບໍ່ອາດໄພຂອງພວກເຂົາ. ມັນຄືຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກໝືນປະໝາດ,
ຄວາມຊອບທຳທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ຄວາມເມດຕາທີ່ຖືກເບື້ອງເບົາ. ມະນຸດຕັ້ງຕົນເອງຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຄວນຈະເປັນຄວາມລອດພົ້ນຂອງພວກເຂົາ ກັບກາຍເປັນການທຳລາຍຂອງພວກເຂົາ.
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ເພື່ອຊີວິດ ພວກເຂົາກັບພົບວ່າມັນເປັນໄປເພື່ອຄວາມຕາຍ.
ໃນການຕັ້ງພຣະຄຣິດໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງຊາວຢິວ ມີການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມລວມຢູ່ດ້ວຍ.
ເລືອດທີ່ຫຼົງລົງເທິງການວາຮື ແມ່ນນ້ຳໜັກທີ່ຖືວ່າພວກເຂົາໃຫ້ຈົມລົງສູ່ຄວາມພິນາດ ທັງສຳລັບໂລກນີ້
ແລະໂລກທີ່ຈະມາ. ດັ່ງນັ້ນກໍຈະເປັນໃນວັນໃຫຍ່ສຸດທ້າຍ,
ເມື່ອການພິພາກສາຈະຕົກລົງເທິງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຄຣິດ,
ສິລາແຫ່ງການສະດູຂອງພວກເຂົາ, ຈະປາກົດແກ່ພວກເຂົາເປັນພູເຂົາແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນ.
ສະຫງ່າລາສີແຫ່ງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນຊີວິດແກ່ຜູ້ຊອບທຳ ຈະເປັນໄພທີ່ຜ່າຜານແກ່ຄົນອະທຳ.
ເພາະຄວາມຮັກທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ພຣະຄຸນທີ່ຖືກໝືນປະໝາດ, ຄົນບາບຈະຖືກທຳລາຍ.

“ໂດຍອຸປະມາຫຼາຍປະການ ແລະຄຳເຕືອນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງວ່າ
ຜົນອັນໃດຈະເກີດແກ່ຊາວຢິວເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້
ພຣະອົງກຳລັງຕັດກັບທຸກຄົນໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ
ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຖືຂອງຕົນ. ຄຳເຕືອນທຸກປະການແມ່ນສຳລັບພວກເຂົາ.
ພຣະວິຫານທີ່ຖືກລົບຫຼົ່ ບຸດຊາຍຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຊາວສວນເຊົ້າຜູ້ບໍ່ສັດຊື່,
ນາຍຊ່າງກໍ່ສ້າງຜູ້ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມໝືນປະໝາດ,
ລ້ວນມີສິ່ງຄູ່ຂະໜານຂອງມັນຢູ່ໃນປະສົບການຂອງຄົນບາບທຸກຄົນ. ຖ້າຫາກວ່າເຂົາບໍ່ກັບໃຈ,
ຄວາມພິນາດທີ່ສົ່ງເຫຼີ້ນນັ້ນໄດ້ລ້າງບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ ຈະເປັນສ່ວນຂອງເຂົາ.” The Desire of Ages, 600.

ໄລຍະເວລາເຈັດປີທີ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນເປັນພະຍານແກ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ໄດ້ຖືກແບ່ງຢູ່ໃນການບົດລ້ອມຄົງທຳອິດອອກເປັນສອງຊ່ວງເວລາທີ່ເທົ່າກັນ ຄືໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ.

ເຈັດບີນັນເປັນຕົວແທນເຖິງການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ
ເຈັດບີເຖິງການປະກອບພັນທະກົດຂອງພຣະຄຣິດແລະພວກສາວົກ
ເປັນຕົວແທນເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ
ພຣະເຢຊູຊົງຍົກຕອນຈົບຂັ້ນສະແດງໂດຍອາໄສຕອນເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ.
ເຈັດບີນັນຍັງຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍ “ເຈັດວາລະ” ທີ່ຕໍ່ຕ້ານອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງຊ່ວງເວລາທີ່ເທົ່າກັນ ຄືໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.

ເມື່ອໂຣມສະໄໝທັນສະໄໝເຮັດຊ້ຳປະຫວັດສາດຂອງໂຣມນອກສາສະໜາແລະໂຣມສັນຕະປາບາ
ທີ່ຢູ່ບໍ່ຢູ່ເຢຣູຊາເລັມທັງຕາມຕົວອັກສອນແລະທາງວິນຍານ, ແລະເມື່ອໂຣມສະໄໝທັນສະໄໝເຮັດຊ້ຳສອງປະຫ
ວັດສາດຂອງສອງໄລຍະແຫ່ງການເຕືອນທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໂດຍຊາຍຜູ້ນັ້ນຈາກປີ 63 ຈົນເຖິງປີ 70,
ແລະເມື່ອໂຣມສະໄໝທັນສະໄໝເຮັດຊ້ຳປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສອງໄລຍະເມື່ອພຣະຄຣິດ
ແລະພວກສາວົກໄດ້ຍ່າງເຂົ້າແລະອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງ,
ສອງໄລຍະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະຖືກສຳແດງໃຫ້ປະກົດ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍ “ເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ.”

ໄລຍະຫຼັງສຸດໃນສອງໄລຍະນັ້ນ ຄື ສີບສອງເດືອນໃນເຊີງສັນຍາລັກ ຊຶ່ງໃນໄລຍະນັ້ນ
ໂຣມສະໄໝໃໝ່ຈະເຮັດການຂົ່ມເຫັງຄັ້ງສຸດທ້າຍຕໍ່ບັນດາຜູ້ສັດຊື້
ຫຼັງຈາກບາດແຜເຖິງຕາຍຂອງນາງໄດ້ຮັບການຮັກສາ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນ.
ສີບສອງເດືອນໃນເຊີງສັນຍາລັກນັ້ນ ເປັນໄລຍະທີ່ສອງໃນສອງໄລຍະ,
ແລະເປັນໄລຍະແຫ່ງການພິພາກສາໃນຂັ້ນຕໍ່ເນີນການຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່.
ໄລຍະນັ້ນຖືກນຳໜ້າໂດຍການພິພາກສາສິບສວນເຫຼົ່າຜູ້ມີຊື່ວິດໃນອັດເວັນຕົກສົມແບບລາໂອດິກຍ.

ຊາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີຄຳເຕືອນແກ່ເຢຣູຊາເລັມຕາມຕົວອັກສອນໄດ້ສົນຊີວິດໃນລະຫວ່າງການລ້ອມເມືອງຂອງ
ຕີໂຕ. ທ່ານບໍ່ໄດ້ຕ້າຍໃນການທຳລາຍນັ້ນ, ແຕ່ໃນລະຫວ່າງການລ້ອມເມືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນການທຳລາຍ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີຄຣິສຕຽນແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວໄດ້ຕ້າຍໃນການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ.

“ເປັນເວລາເຈັດປີ ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນໆລົງຕາມຖະໜົນໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ໂດຍປະກາດເຖິງໄພພິບັດທັງຫຼາຍທີ່ກຳລັງຈະມາເໝືອນນະຄອນນັ້ນ. ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ
ລາວຮ້ອງຄຳຄວນອັນໂຫດຫຳຍນັ້ນຊ້ຳໆວ່າ: ‘ສຽງຈາກທິດຕາເວັນອອກ! ສຽງຈາກທິດຕາເວັນຕົກ!
ສຽງຈາກລຸ່ມທັງສີ່ທິດ! ສຽງຕໍ່ຕ້ານເຢຣູຊາເລັມ ແລະຕໍ່ຕ້ານພຣະວິຫານ! ສຽງຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າບ່າວ
ແລະເຈົ້າສາວ! ສຽງຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊົນທັງໝົດ!’—Ibid. ສົງມີຊີວິດອັນແບກປະຫຼາດນີ້ໄດ້ຖືກຈຳລອງ
ແລະຖືກໂບຍຕີ, ແຕ່ບໍ່ມີຄຳຮ້ອງທຸກໃດເລັດລອດອອກຈາກຮົ່ມຝັ່ງຂອງລາວ. ຕໍ່ຄຳດູໝືນ
ແລະການທາລຸນ ລາວຕອບພຽງແຕ່ວ່າ: ‘ອີບັດ, ອີບັດແກ່ເຢຣູຊາເລັມ!’ ‘ອີບັດ,
ອີບັດແກ່ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ!’ ສຽງຮ້ອງເຕືອນຂອງລາວບໍ່ເຄີຍຢຸດລົງ
ຈົນກວ່າລາວຈະຖືກສັງຫານໃນການບົດລ້ອມທີ່ລາວໄດ້ພະຍາກອນໄວ້.” The Great Controversy, 29,
30.

ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕ້າຍໃນການລ້ອມເມືອງ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນການທຳລາຍຄັ້ງສຸດທ້າຍ,
ແລະການທຳລາຍຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ
ແລະໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານທີ່ໂຫ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນການລ້ອມເມືອງຄັ້ງທຳອິດ.
ໃນເວລານັ້ນ ຄຣິສຕຽນໄດ້ຫຼົບໜີໄປ, ແລະໃນສາມປີເຄື່ອງທຳອິດ
ຊາຍຄົນນັ້ນເປັນສັນຍາລັກຂອງກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຕ້າຍໃນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະໃນສາມປີເຄື່ອງທີສອງ
ລາວເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິສຕຽນກຸ່ມສຸດທ້າຍທີ່ຈະຕ້າຍກ່ອນການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.
ໃນຊ່ວງທຳອິດ ລາວກຳລັງຊື້ບອກເຖິງໜຶ່ງແຜນສີໝືນສີພັນຄົນ, ແລະໃນຊ່ວງສາມປີເຄື່ອງທີສອງ
ລາວເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຊົນໃຫຍ່ທີ່ຕ້າຍໃນລະຫວ່າງຊ່ວງທີສອງ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງຊາຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປະຫວັດສາດ, ແລະໄດ້ຖືກສະແດງອອກໂດຍຫົກສຽງ.
ເມື່ອໃນທຸ້ນເຂົ້າຖືກຈຳລອງ ຂໍ້ຄວາມທີ່ເປັນຂໍ້ສຸດທ້າຍຄັ້ງທີຈັດຂອງເຂົາຄື "ວິບັດ, ວິບັດ" ແກ່ເຢຣຸຊາເລັມ
ແລະຊາວເມືອງຂອງນາງ. "ສຽງ" ທຳອິດທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ແມ່ນ "ສຽງຈາກທິດຕາເວັນອອກ,"
ແລະຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍຂອງເຂົາແມ່ນ "ວິບັດ." ອົງປະກອບທຳອິດຂອງຂໍ້ຄວາມຂອງເຂົາ
ແລະອົງປະກອບສຸດທ້າຍຂອງຂໍ້ຄວາມຂອງເຂົາ ແມ່ນສັນຍະລັກຕາມພຣະຄຳພີທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງອິສະລາມ,
ເພາະອິສະລາມແມ່ນລູກຫຼານຂອງ "ທິດຕາເວັນອອກ" ໃນພຣະຄຳພີ, ແລະພວກເຂົາຖືກແທນດ້ວຍ
"ລົມຕາເວັນອອກ." ການກ່າວຄຳ "ວິບັດ" ຊຳລອງຄັ້ງໃນຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍຂອງເຂົາ
ສະທ້ອນເຖິງຈຸດຈົບຂອງບາບໂລນສະໄໝໃໝ່, ເມື່ອກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຮ້ອງຂຶ້ນສາມເທື່ອວ່າ
"ອະນິຈາ, ອະນິຈາ ເມືອງໃຫຍ່ນັ້ນ." ຄຳພາສາກຣິກທີ່ເປັນວ່າ "ອະນິຈາ"
ໃນສາມຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ ໄດ້ຖືກແປເປັນ "ວິບັດ" ໃນບົດທີ່ແປດ ຂໍ້ສິບສາມ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງບິນຢູ່ກາງທ້ອງຟ້າ ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, ວິບັດ,
ວິບັດ, ວິບັດ ແກ່ບັນດາຜູ້ອ້າໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ເນື່ອງດ້ວຍສຽງແກອົງໜຶ່ງທີ່ຈະດັງຂຶ້ນຈາກທູດສະຫວັນທັງສາມອົງ ຜູ້ທີ່ຍິ່ງຈະເປົ້າຢູ່ນັ້ນ! ພຣະນິມິດ 8:13

ການປະກາດຂອງຊາຍຜູ້ນັ້ນທີ່ກ່າວວ່າ "ວິບັດ, ວິບັດ" ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການນຳໃຊ້ສາມຊັ້ນຂອງວິບັດທັງສາມ,
ເພາະວ່າອົງປະກອບຂອງວິບັດທຳອິດ ເມື່ອຖືກນຳມາຮ່ວມກັບອົງປະກອບຂອງວິບັດທີສອງ "ບັນທັດຕັບັນທັດ"
ກໍ່ຊັບອກເຖິງອົງປະກອບຂອງວິບັດທີສາມ, ດັ່ງທີ່ຄຳອຸທານທັງສາມຄັ້ງວ່າ "ອະນິຈາ, ອະນິຈາ"
ຂອງກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງໂລກໃນບົດທີ່ສິບແປດ ເປັນຕົວແທນຂອງວິບັດທີສາມ,
ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໃນວິບັດທຳອິດ ແລະ ວິບັດທີສອງ. ຕອນຕົ້ນ ແລະ
ຕອນທ້າຍຂອງຂ່າວສານຂອງຊາຍຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງຂ່າວສານຂອງອິສະລາມແຫ່ງວິບັດທີສາມ.

ການສະແດງອອກຄັ້ງທຳອິດແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທ່ານແມ່ນສຽງໜຶ່ງຈາກ "ຕາເວັນອອກ," ແລະ "ຕາເວັນອອກ"
ເປັນສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມ,
ແຕ່ມັນກໍ່ເປັນການລະບຸເຖິງທູດສະຫວັນຜູ້ປະທັບຕາທີ່ປາກົດຂຶ້ນຈາກຕາເວັນອອກດ້ວຍ.

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນສອງຄົນຢູ່ທີ່ສິມຸໂລກ
ຈັບຍົດລົມທັງສອງຂອງໂລກໄວ້ ເພື່ອບີດໄວ້ພັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືເທິງທະເລ ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ໃດໆ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງກຳລັງຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ
ຖືດວງຕາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງແກ່ທູດສະຫວັນທັງສອງ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກແລະທະເລ ວ່າ, ຢ່າທຳອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກ
ຫຼືແກ່ທະເລ ຫຼືແກ່ຕົ້ນໄມ້ທັງຫຼາຍ
ຈົນກ່ວາພວກເຮົາຈະປະທັບຕາພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ຖືກປະທັບຕານັ້ນ: ມີຜູ້ທີ່ຖືກປະທັບຕາໜຶ່ງແສນສິບສິ້ນຄົນ
ຈາກທຸກເຜົ່າຂອງບຸດຫຼານອິສະຣາເອນ. ພຣະນິມິດ 7:1-4.

ໃນເລື່ອງລາວຂອງເອລີາເທິງພູເຂົາຄາເມນ, ເມື່ອທ່ານເບິ່ງໄປທາງທະເລ ແລະເຫັນເມກກອນໜຶ່ງ,
ທ່ານກໍ່ລັງເບິ່ງໄປທາງຕາເວັນຕົກ, ເພາະພູເຂົາຄາເມນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ທະເລເມດີເຕີເຣນຽນ.

ແລະຢູ່ໃນຄັ້ງທີ່ຈັດ ກໍ່ເກີດມີຂຶ້ນວ່າ ລາວໄດ້ທຸນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ,
ມີເມກກອນໜຶ່ງກຳລັງລອຍຂຶ້ນມາຈາກທະເລ ມີຂະໜາດເໝືອນມີຂອງມະນຸດ. ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງຂຶ້ນໄປ ບອກແກ່ອາຮາບວ່າ, ຈົ່ງຕຽມລົດຮົບຂອງທ່ານ ແລະລົງໄປເຖິດ ເພື່ອຝົນຈະບໍ່ຂັດຂວາງທ່ານ. 1
ກະສັດ 18:44.

ເອລີາຈະໄດ້ຫັນໜ້າໄປທາງຕາເວັນຕົກ, ຄືໃນທິດທາງຂອງທະເລເມດີເຕີເຣນຽນ. ໃນພຣະທຳລູກາ ບົດທີ 12,
ພຣະຄຣິດຊົງກ່າວເຖິງຂ່າວສານຂອງພຣະອົງວ່າເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການແບ່ງແຍກ.

ພວກທ່ານຄິດຫລືວ່າ ເຮົາມາເພື່ອນຳສັນຕິສຸກມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ? ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ບໍ່ແມ່ນ;
ແຕ່ຫາກແມ່ນການແຕກແຍກ: ເພາະຕັ້ງແຕ່ນັ້ນໄປ ຄົນຫ້າຄົນໃນເຮືອນດຽວຈະແຕກແຍກກັນ,
ສາມຄົນຕ່ຳສອງຄົນ ແລະ ສອງຄົນຕ່ຳສາມຄົນ. ພໍຈະແຕກແຍກກັບລູກຊາຍ ແລະ ລູກຊາຍກັບພໍ່;
ແມ່ກັບລູກສາວ ແລະ ລູກສາວກັບແມ່; ແມ່ຍ່າກັບລູກໃຜ້ ແລະ ລູກໃຜ້ກັບແມ່ຍ່າ.
ແລະພຣະອົງຍັງຕັດແກ່ປະຊາຊົນອີກວ່າ, ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນເມືອງກວ້າງຂຶ້ນຈາກທິດຕາເວັນຕົກ,
ພວກທ່ານກໍກ່າວທັນທີວ່າ, ຝົນກຳລັງຈະມາ; ແລະກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ແລະເມື່ອພວກທ່ານເຫັນລົມທົດໃຕ້ໄພດມາ, ພວກທ່ານກໍກ່າວວ່າ, ອາກາດຮ້ອນຈະມາ;
ແລະມັນກໍເກີດຂຶ້ນຕາມນັ້ນ. ພວກໜ້າຊື່ໃຈຄົດເອີຍ,
ພວກທ່ານສາມາດພິຈາລະນາຮູ້ລັກສະນະຂອງຟ້າແລະຂອງແຜ່ນດິນໂລກ;
ແຕ່ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກພິຈາລະນາເວລານ? ລູກ 12:51–56.

ຂ່າວສານຂອງຜູ້ສັງສານເຖິງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມມີລາຍເຊັນຂອງອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ,
ເພາະວ່າການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດໄດ້ຊີ້ບອກອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ,
ແລະພ້ອມກັນນັ້ນດ້ວຍສຽງຈາກ “ຕາເວັນອອກ”
ກໍໄດ້ຊີ້ບອກຂ່າວສານຂອງອິດສະລາມວ່າເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາ. “ສຽງທີສອງ” ຈາກ “ຕາເວັນຕົກ”
ຊີ້ບອກຝົນປາຍລະດູ, ຊຶ່ງເປັນຝົນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແລະບັນດາສາດສະດາທັງປວງກໍກ່າວເຖິງວັນເວລາສຸດທ້າຍ.
ຂ່າວສານຈາກ “ຕາເວັນຕົກ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານແຫ່ງຝົນປາຍລະດູ,
ຊຶ່ງກໍໃຫ້ເກີດຜຸ້ນະມັດສະການສອງພວກ. ພວກໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ຂ່າວສານແຫ່ງຝົນປາຍລະດູໄດ້
ເພາະພວກເຂົາ “ບໍ່ຈຳແນກເວລານ.”

ອົງປະກອບຖັດໄປຂອງຂ່າວສານຂອງຜູ້ສັງຂ່າວ ຄື ສຽງຂອງ “ລົມທັງສີ່”,
ຊຶ່ງເປັນທັງຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາ ແລະ ຂ່າວສານຂອງມ້າແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງອິດສະລາມ
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນຄຳໂດຍວິບັດປະການທີສາມ. ອົງປະກອບຖັດໄປແມ່ນຕ່ຳນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ພຣະວິຫານ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກຂ່າວສານຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງ
ຊຶ່ງຈຳແນກຄົນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຖືກຜ່ານໄປ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ວາງການອ້າງສິດວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ
ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ແຕ່ຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ແລະ
ເຊື້ອສາຍມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ.
ພວກເຂົາຄືບັນດາຜູ້ຕະຫຼອດປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ ຜູ້ຊຶ້ງຖືກແທນຄຳວ່າກຳລັງປະກາດວ່າ
“ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ແມ່ນພວກເຮົາ.” ຂ່າວສານຕ່ຳນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ແລະ ພຣະວິຫານ ຄື ຂ່າວສານເຖິງລາວດີເຊຍ.

“ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນອັນໃດທີ່ຈະປະຫລາດໃຈວ່າຄຣິສຕະຈັກບໍ່ໄດ້ຖືກບຸກໃຫ້ມີຊີວິດໂດຍຄຣິດເດດແຫ່ງພຣະວິ
ນຍານບໍລິສຸດ. ບັນດາຊາຍແລະຍິງກຳລັງວາງຄຳສັ່ງສອນທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານໄວ້ນັ້ນໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ.
ຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມໄລບຢາກກຳລັງໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ.
ພຣະວິຫານແຫ່ງຈິດວິນຍານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ບໍ່ມີຫຍັງສຳລັບພຣະຄຣິດ.
ມະນຸດຕິດຕາມທາງອັນຄົດໃຈຂອງຕົນເອງ. ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ຊ້ອຍໃຫ້ລອດ.
ພວກເຂົາຈັດການຕົນເອງຕາມໃຈ, ປະຕິເສດການຕຳໜິດແລະຄຳເຕືອນ,
ຈົນກະທັ້ງຄັນປະທັບຖືກຍ້າຍອອກຈາກທຶຂອງມັນ,
ແລະການຈຳແນກຝ່າຍວິນຍານຖືກເຮັດໃຫ້ສັບສົນໂດຍແນວຄິດຂອງມະນຸດ.
ເຖິງແມ່ນບົກພ່ອງໃນການຮັບໃຊ້, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ອົງກັນຕົນເອງໂດຍກ່າວວ່າ,
‘ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພວກເຮົາ.’ ພວກເຂົາວາງພຣະບັນຍັດ
ຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງເພື່ອຕິດຕາມແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຈົນຕະນາການຂອງຕົນເອງ.” Review and
Herald, April 8, 1902.

ແລ້ວຜູ້ສົ່ງຂ່າວນັ້ນໄດ້ຍົກສຽງແຫ່ງຂໍ້ຄວາມເຕືອນຂອງລາວຂຶ້ນຕໍ່ບັນດາເຈົ້າບ່າວແລະເຈົ້າສາວ
ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງວິທີການຂອງ “line upon line,”
ເພາະວ່າແນວຄຳພະຍາກອນໃນວັນສຸດທ້າຍຈະເປັນເຊັ່ນດຽວກັນກັບແນວຄຳພະຍາກອນໃນສະໄໝຂອງໃນອາ
ຣາມອີພວກເຂົາກຳລັງຍົກລູກສາວໃຫ້ແຕ່ງງານກັນຢູ່ໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງການທຳລາຍກຳລັງຈະຫຼົງ
ລົງທົ່ວຖິ່ນຄວາມທະນົງແລະແຜນການຜ່າຍໂລກຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະຄຳພີບະກາດວ່າໃນວັນທັງຫຼາຍສຸດທ້າຍ ມະນຸດຈະຈົມຢູ່ໃນການດຳເນີນຊີວິດຜ່າຍໂລກ
ໃນຄວາມສຳລານ ແລະໃນການສະແຫວງຫາເງິນທອງ.
ພວກເຂົາຈະຕາບອດຕໍ່ຄວາມເປັນຈິງອັນນິລັນດອນ. ພຣະຄຣິດຕັດວ່າ,
‘ດ້ວຍວ່າໃນສະໄໝຂອງໃນອາເປັນຢ່າງໃດ ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ.
ເພາະວ່າໃນວັນທັງຫຼາຍກ່ອນນ້ຳຖ້ວມ ພວກເຂົາກິນ ແລະດື່ມ ເຂົ້າພິທີສົມລົດ
ແລະຍົກລູກສາວໃຫ້ແຕ່ງງານ ຈົນເຖິງວັນທີ່ໃນອາເຂົ້າໄປໃນນາວາ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈົນນ້ຳຖ້ວມມາເຖິງ
ແລະກວາດເອົາພວກເຂົາໄປໝົດທຸກຄົນ; ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ.’
ມັດທາຍ 24:37–39.

“ດັ່ງນັ້ນກໍເປັນຢູ່ໃນທຸກມື້. ມະນຸດກຳລັງຮີບເລັ່ງໄປໃນການໄລ່ຕາມຫາກຳໄລ
ແລະການບາກປົກຕົນເອງຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວ ບານປະດຸດວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີສະຫວັນ
ແລະບໍ່ມີຊີວິດພາຍຫຼັງ. ໃນສະໄໝຂອງໃນອາ
ຄຳເຕືອນເລື່ອງນ້ຳຖ້ວມໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອໃຫ້ມະນຸດຕົກໃຈຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ
ແລະເອີ້ນໃຫ້ເຂົ້າກັບໃຈໃໝ່. ສະນັ້ນ ຂ່າວສານເລື່ອງການສະເດັດມາໃນບໍ່ລຳຂອງພຣະຄຣິດ
ກໍຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອບຸກມະນຸດໃຫ້ຕົນຂຶ້ນຈາກການຫມັກມຸ້ນຢູ່ໃນສົງຂອງໂລກ.
ຂ່າວສານນັ້ນມັ່ງໝາຍທີ່ຈະປຸກເຂົ້າໃຫ້ສຳນຶກເຖິງຄວາມຈິງອັນເປັນນິດນິລັນດອນ
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໃສ່ໃຈຕໍ່ຄຳເຊີນໄປສູ່ຕະຊາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”

“ຄຳເຊີນແຫ່ງຂ່າວປະເສີດຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກ່ທົ່ວໂລກ—‘ແກ່ທຸກຊາດ, ທຸກເຜົ່າ, ທຸກພາສາ,
ແລະທຸກປະຊາຊົນ.’ ພຣະນິມິດ 14:6. ຂ່າວສານສຸດທ້າຍແຫ່ງການເຕືອນ ແລະ ພຣະກະລຸນາ
ຈະຕ້ອງສ່ອງແສງແກ່ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງມັນ.
ມັນຈະຕ້ອງເຂົ້າເຖິງມະນຸດທຸກຊົນວັນນະ, ທັງຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ຄົນຍາກຈົນ, ທັງຄົນສູງສັກ ແລະ ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍ.
‘ຈົ່ງອອກໄປຕາມທາງໃຫຍ່’ ແລະ ຕາມຮົ່ວສອນ,’ ພຣະຄຣິດຕັດວ່າ, ‘ແລະຈົ່ງຊັກຊວນໃຫ້ເຂົາເຂົ້າມາ,
ເພື່ອເຮືອນຂອງເຮົາຈະຕຸ້ມ.’” Christ’s Object Lessons, 228.

ອົງປະກອບສຸດທ້າຍຂອງຄຳເຕືອນນັ້ນ ໄດ້ຮັບການເນັ້ນຢ່າງຊັດໃນຂໍ້ຄວາມກ່ອນໜ້າ.
ຂ່າວສານທີ່ຖືກສະແດງເປັນສຽງຕ່ຳຕົ້ນ “ຊົນຊາດທັງປວງ” ນັ້ນ ຄືຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນ
ຊຶ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງບັນລຸຂໍ້ກຳນົດຂອງຂ່າວປະເສີດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ.
ຂໍ້ກຳນົດປະການທຳອິດຂອງຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນ ຄືການເກງກົວພຣະເຈົ້າ
ແລະຄວາມເກງກົວນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງຄວາມເປັນຈິງວ່າ ບາບຂອງພວກເຮົາເອງນັ້ນໄດ້ນຳພຣະຄຣິດ
ພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂຶ້ນໄປເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ.

ທຸກອົງປະກອບຂອງຜູ້ຖືຂ່າວສານໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມໃນຊ່ວງເຈດີບີແຫ່ງການຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ
ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງເປັນຂ່າວປະເສີດດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນຊ່ວງເຈດີ
ບີທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຍື່ນຢືນຢັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍ ຕັ້ງແຕ່ບີ 27 ຫາບີ 34.
ມັນຍັງເປັນຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດທີ່ຖືກປະກາດໃນສອງຊ່ວງສຸດທ້າຍຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ
ແລະເປັນຂ່າວສານທີ່ຈຳເພາະຕໍ່ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ
ໂດຍເປັນຂ່າວສານຂອງອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄົງທີ່ສາມ.
ມັນຊັບຊ້ອນເຖິງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝີນສີພັນ, ການແຍກຂ້າວສາວິແລະຫຍ້າລະຫວ່າງກັນ,

ສະພາບລາວດິກຍຂອງຫຍ້າ,
ແລະການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນສາມຊັ້ນໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງວິທີການຂອງຜົນປາຍ ຊຶ່ງແມ່ນ
“ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ.”

ຂໍ້ຄວາມເລື່ອງເຈັດບີ້ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນທາງຄຳພະຍາກອນພາຍໃນ
“ວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນ” ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການກ່າວເຖິງພຣະຂ່າວ ແລະ
ພະລະກົດຂອງພຣະຄຣິດເປັນຄັ້ງທຳອິດທີສຸດ, ແລະ ພຣະຂ່າວ ແລະ
ພະລະກົດຂອງພຣະອົງຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກໃນຍຸກສຸດທ້າຍໂດຍຄົນໜຶ່ງແສນສົມບູນສີພັນ.
ແລ້ວພວກເຮົາຈະລະບຸຂໍ້ຄວາມຂອງຕົ້ນໄວ້ພາຍໃນກອບພະຍາກອນຂອງ
“ວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນຂອງພຣະເຈົ້າ”. ມີແບບຢ່າງຕາມພຣະຄຳພີສອງປະການຂອງ “ການແກ້ໄຂຄັນ”
ຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ, ຄື
ການແກ້ໄຂຄັນຂອງພຣະອົງເໜືອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະ
ອີກທັງການແກ້ໄຂຄັນຂອງພຣະອົງເໜືອສັດຕູຂອງພຣະອົງ.

“ເຈັດເທື່ອ” ໃນ ພຣະບັນຍັດລະບຽບ ບົດ 26
ສະແດງໃຫ້ເຫັນການແກ້ໄຂຄັນຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງທຶກະບົດ,
ແລະການແກ້ໄຂຄັນນັ້ນຮວມທັງການຢຳຢັ້ງສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນ ທັງໃນຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນ ແລະ
ທາງຜ່າຍວິນຍານ. ພາຍໃນສັນຍາລັກຂອງການຢຳຢັ້ງສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນນັ້ນ
ກໍມີການສະແດງເຖິງສັນຍາລັກແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອສັດຕູຂອງພຣະອົງດ້ວຍ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ການແກ້ໄຂຄັນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຖືກສະແດງເປັນການຄາຍອອກຂອງ Adventism ແບບ
Laodicean ໃນເວລາອັນໃກ້ຈະມາຮອດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ທີ່ຫຼັກໝາຍນັ້ນ
ການແກ້ໄຂຄັນຂອງພຣະອົງເໜືອບາບໂລນສະໄໝໃໝ່ກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນດ້ວຍ.

ການພິພາກສາຕໍ່ສ່ວນຂອງຜູ້ມີຊີວິດເທິງອັດເວນຕີສມັດແຫ່ງລາໂອດິກຍ,
ຊຶ່ງຕາມມາດ້ວຍການພິພາກສາເພື່ອລົງໂທດເທິງຍິງແພດແຫ່ງເມືອງໄທເຣ ແລະ ເທິງສັດຮ້າຍທຶນາງຂຶ້ນເທິງ
ແລະ ປົກຄອງເຫນືອມັນ, ແມ່ນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ,
ບ່ອນທີ່ຜົນສຳເລັດຂອງທຸກໆມິດຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ.
ທຸກໆມິດຈະຕ້ອງນຳໄປປະຍຸກຕໍ່ສອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ, ເພາະວິທີການຂອງຜົນປາຍລະດູແມ່ນ
ການນຳເສັ້ນຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງມາປະຍຸກໃສ່ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນອີກເສັ້ນໜຶ່ງ.
ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງສອງປະຫວັດສາດນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລະບຸ “ໝາຍສຳຄັນ” ອັນໜຶ່ງ
ທີ່ພິສູດວ່າບັນດາຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນຈຸດເວລານັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກ.

ໄລຍະທຳອິດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສົມບູນສີພັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ
2001. ຢູ່ພາຍໃນໝູ່ໝາຍແຫ່ງເວລານັ້ນ ໄດ້ມີການວາງ “ໝາຍສຳຄັນ” ທີ່ພຣະຄຣິດຊົງລະບຸໄວ້ໃນ ລູກ 21.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ບັດນີ້ ພົນອ້າງທັງຫລາຍ,
ພຣະເຈົ້າບາຖະໜາໃຫ້ພວກເຮົາຢືນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງຂອງເຮົາຄຽງຂ້າງຊາຍຜູ້ຖືໂຄມໄຟ;
ພວກເຮົາບາຖະໜາຈະຢືນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງບ່ອນທີ່ມີໄຮງສະຫວ່າງ,
ແລະບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ແກ່ແກຣບແຕຣມສິ່ງອັນແນ່ນອນ.
ພວກເຮົາບາຖະໜາຈະໃຫ້ແກ່ແກຣບແຕຣມສິ່ງອັນແນ່ນອນ. ພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມສັບສົນ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມສົງໄສ, ແລະບັນດາຄຣິດຕະຈັກກໍ່ພ້ອມຈະຕາຍ. ແຕ່ບັດນີ້
ໃນທີ່ນີ້ພວກເຮົາອ່ານວ່າ: ‘ແລະພາຍຫລັງສົງເຫດນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີລິດອຳນາດອັນໃຫຍ່ຫລວງ;

ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ສະຫວ່າງຂຶ້ນດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດັງດ້ວຍສຽງອັນກ້າແຂງ
ກ່າວວ່າ, ບາບໃລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນທຶນຢູ່ອາໄສຂອງພວກຜົນງານ,
ແລະເປັນທຶນຂອງວິນຍານໃສ່ໂຄກທຸກຢ່າງ,
ແລະເປັນກິ່ງຂອງນົກທຸກຊະນິດທີ່ບໍ່ສະອາດແລະໜ້າຊັງ' [Revelation 18:1, 2]."

"ແລ້ວບັດນີ້, ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶງໃດໆກ່ຽວກັບຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ
ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຈະຈື່ຈຳແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ເລີຍເມື່ອມັນມາເຖິງພວກເຮົາ?
ແລະພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະຮັບເອົາການຫຼອກລວງທີ່ມີດິນທີ່ສຸດທັນທີ
ເມື່ອມັນມາຫາພວກເຮົາຈາກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເຫັນພ້ອມກັບພວກເຮົາ,
ໃນເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ມີຫຼັກຖານແມ່ນແຕ່ນ້ອຍນິດດຽວວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງຄືນນັ້ນມາ.
ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ເຮົາມາໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະບໍດີຂອງເຮົາ, ແຕ່ພວກທ່ານຈະບໍ່ຮັບເຮົາ' [ເບິ່ງ
John 5:43]. ບັດນີ້, ນັ້ນແຕ່ແມ່ນວຽກງານທີ່ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ທີ່ນີ້ບໍ່ແຕ່ການປະຊຸມທີ່ Minneapolis
ເປັນຕົ້ນມາ.
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງຂ່າວສານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດຂອງພວກທ່ານ,
ດັ່ງນັ້ນ [ພວກທ່ານຈົ່ງສະຫຼຸບວ່າ] ມັນບໍ່ອາດເປັນຂ່າວສານຈາກພຣະເຈົ້າ." Sermons and Talks,
volume 1, 142.